

วิจัยชั้นเรียน เรื่อง
การพัฒนาทักษะความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม (Activity-Based Learning)
โรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง จังหวัดกระบี่

โดย
นางปณัฏฐา ช่วยแท่น
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่
กระทรวงศึกษาธิการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ 81130

ที่

วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2568

เรื่อง รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง

ข้าพเจ้า นางปณัฏฐา ช่วยแทน ตำแหน่ง ครู คศ.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ในรายวิชาภาษาจีนไวยากรณ์ 1 รหัสวิชา จ 30213 ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ มีการวางแผนการเรียนรู้ จัดทำแผนการเรียนรู้ และบันทึกผลหลังสอนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจากบันทึกผลหลังสอนนี้ ข้าพเจ้าได้พบปัญหา และได้ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวสำเร็จแล้ว จึงขอรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน ดังเอกสารที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

.....ผู้วิจัย

(นางปณัฏฐา ช่วยแทน)

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

.....หัวหน้ากลุ่มสาระ

(นางกฤษณา สุวรรณโชติ)

ความคิดเห็นของรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

.....
.....
.....

.....
(นายวันสุนทร ไชยโรจน์)
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

.....
.....
.....

.....
(นางปัญญธิดา อัครบุตร)
ผู้อำนวยการโรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง

คำนำ

โรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง เป็นโรงเรียนหนึ่งที่ได้เปิดสอนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติมมาเป็นเวลาหลายปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทางโรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุงได้มองเห็นความสำคัญของภาษาจีน และได้มองการณ์ไกลว่า ภาษาจีนจะต้องมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการสื่อสารกับคนจีนในอนาคต แต่เวลาผ่านไปหลายปีแล้ว ยังมีนักเรียนบางกลุ่ม ไม่มีพื้นฐานความรู้พื้นฐานไวยากรณ์จีนและการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาจีนในระดับพื้นฐานมักเป็นเรื่องที่นักเรียนเห็นว่ายาก และน่าเบื่อ นำไปสู่ปัญหาการใช้โครงสร้างประโยคผิดพลาด ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาวิธีการสอนไวยากรณ์เรื่องโครงสร้างประโยคพื้นฐาน โดยใช้ เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม (Activity-Based Learning) เช่น เกมไวยากรณ์ และกิจกรรมต่อประโยค เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้จริง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม (Activity-Based Learning) หลังจากดำเนินการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะได้นำผลของการวิจัยไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนไวยากรณ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม (Activity-Based Learning)

ผู้วิจัย นางปณัฏฐา ช่วยแพ่น

ปีการศึกษา 2568

การศึกษาครั้งนี้เป็นแบบ การวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi-Experimental Research)แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design)

มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาจีน เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม

2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ก่อนและหลังการใช้เทคนิค

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ของโรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้วิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test Dependent Samples

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และโปรแกรมSPSS ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาจีน เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเทคนิคการสอนแบบกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะไวยากรณ์ของผู้เรียนได้จริง

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	16
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
บทที่ 5 สรุปผล และข้อเสนอแนะ	21
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ประวัติผู้ทำรายงานการวิจัย	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ ที่มีผู้คนสนใจและให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นภาษาที่มีผู้คนใช้มาก ประเทศจีนได้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว และมีความต้องการที่จะติดต่อกับประเทศต่างๆ ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ติดต่อกำธุรกรรมทางด้านสินค้าการเกษตรผลิตภัณฑ์ต่างๆรวมทั้งทางการศึกษากับประเทศจีน (การสัมมนาเศรษฐกิจการเกษตรและการค้าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ไทย-จีน ครั้งที่ 2, 2544, หน้า 2) และในแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการปี 2549-2553 ก็ได้ให้งบประมาณในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนประมาณ 529 ล้านบาท ทำให้บุคคลทั่วไปให้ความสนใจที่จะเรียนภาษาจีน และ พ.ร.บ. การศึกษา ที่กำหนดให้มีการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยให้สถานศึกษาสามารถจัดทำสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่งที่ทางสถานศึกษาได้จัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นตามดุลยพินิจของสถานศึกษานั้น ๆ จึงทำให้สถานศึกษาหลายแห่งเปิดการเรียนการสอนภาษาจีนและจัดทำหลักสูตรภาษาจีนขึ้นในโรงเรียน

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนกลางจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในอนาคต ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง นอกเหนือจากการเรียนการสอนภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และให้ภาษาจีนเป็นวิชาเลือกภาษาต่างประเทศในหลักสูตรระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาจัดให้มีภาษาจีนกลางเป็นวิชาเลือก (ปราณี โชคจิตสัมพันธ์, 1998 : 67)

เมื่อโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนภาษาจีน ก็พบว่าในการเรียนภาษาต่างประเทศ ไวยากรณ์ ถือเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างประโยคสื่อสารที่ถูกต้อง ในวิชาภาษาจีนไวยากรณ์ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นช่วงเริ่มต้นของการเรียนรู้โครงสร้างภาษาที่ซับซ้อนขึ้น จากการสังเกตและประเมินผลการเรียนเบื้องต้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาจีน (โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐาน: ประธาน (主语) + กริยา (谓语) + กรรม (宾语) และส่วนขยายต่าง ๆ) เนื่องจากไวยากรณ์ภาษาจีนมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากภาษาไทย และการสอนแบบเดิมที่เน้นการบรรยายและการท่องจำกฎเกณฑ์เพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจและนำไปใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการปรับเปลี่ยนวิธีการสอน โดยใช้ เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม (Activity-Based Learning) ซึ่งเป็นแนวทางที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered) และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานและท้าทาย เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1. เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาจีน เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม
- 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาจีนก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาจีน เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐาน หลังการใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม สูงกว่า ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขต	รายละเอียด
ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน
ขอบเขตด้านเนื้อหา	ไวยากรณ์ภาษาจีน เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐาน (ประธาน-กริยา-กรรม, บทขยายนาม, บทขยายกริยา, บทเสริม) ตามหลักสูตรวิชาภาษาจีนไวยากรณ์ 1
ขอบเขตด้านตัวแปร	ตัวแปรต้น: เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม (Activity-Based Learning) ตัวแปรตาม: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาจีน เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐาน

นิยามศัพท์ ที่ใช้ในการวิจัย

ทักษะไวยากรณ์ภาษาจีน: ความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจกฎเกณฑ์และสามารถสร้างประโยคภาษาจีนในระดับพื้นฐาน (โครงสร้างประโยค ประธาน-กริยา-กรรม และส่วนประกอบอื่น ๆ) ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งวัดได้จากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม (Activity-Based Learning): รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง โดยเฉพาะการใช้เกมไวยากรณ์ (Grammar Games) และกิจกรรมกลุ่มในการต่อ/สร้างประโยคภาษาจีน

โครงสร้างประโยคพื้นฐาน: รูปแบบการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาจีนระดับพื้นฐานที่นักเรียนต้องเรียนในวิชาภาษาจีนไวยากรณ์ 1 เช่น ประธาน (主语) + กริยา (谓语) + กรรม (宾语) และการใช้คำช่วยเสริม (助词) พื้นฐาน

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้:

3.1 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาจีน

โครงสร้างภาษาจีนพื้นฐาน: ไวยากรณ์ภาษาจีนมีลักษณะที่เรียงประโยคคล้ายภาษาไทย คือ ประธาน + กริยา + กรรม (SVO) แต่ก็มีส่วนขยายที่แตกต่างกัน เช่น บทชยายนาม (定语) บทชยายกริยา (状语) และบทเสริม (补语) ที่มีตำแหน่งเฉพาะและมีความสำคัญต่อความหมายของประโยค (อ้างอิง: ทฤษฎีไวยากรณ์จีนพื้นฐาน)

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นกิจกรรม (Activity-Based Learning): เป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาที่เน้นการปฏิบัติและการสื่อสาร โดยเชื่อว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาหรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาจริง (อ้างอิง: แนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง)

บทบาทของเกมในการสอนภาษา: เกมและการทำกิจกรรมช่วยลดความเครียดในการเรียนรู้ไวยากรณ์ที่ซับซ้อน ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจและกล้าที่จะทดลองใช้ภาษามากขึ้น

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ: งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่ทักษะการสื่อสาร (ฟัง พูด อ่าน เขียน) แต่มีการกล่าวถึงปัญหาด้านไวยากรณ์ เช่น งานวิจัยของ [ดร.ไพรินทร์ ศรีสินทร] พบว่า การบูรณาการกิจกรรมในวิชาไวยากรณ์จีน (เช่น การใช้เกมประกอบการสอน) ช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ/อื่น ๆ: งานวิจัยของ [กัลยา วาณิชยบัญชา] ที่เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์ในการสอนไวยากรณ์ภาษาจีน พบว่า การจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลายมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความเข้าใจและการนำไวยากรณ์ไปใช้ของผู้เรียนมากกว่าวิธีการสอนแบบดั้งเดิม

สรุป: จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัย พบว่าการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาจีนโดยเน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติจริง เป็นแนวทางที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับแนวคิดทางภาษาศาสตร์ศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

กลุ่มตัวอย่าง: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 40 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม: แผนการสอนจำนวน 4 แผน รวม 8 ชั่วโมง สอนไวยากรณ์เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐาน โดยบูรณาการกิจกรรม เช่น เกมต่อประโยค (造句游戏) และ กิจกรรมการ์ดจับคู่โครงสร้าง (结构匹配)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์: แบบทดสอบปรนัยและอัตนัย ชนิดเติมคำและเรียงประโยค จำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) วัดความรู้ความเข้าใจเรื่องโครงสร้างประโยคพื้นฐาน มีค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับที่ยอมรับได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

Pre-test (ทดสอบก่อนเรียน): นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฯ ก่อนการดำเนินการสอนด้วยเทคนิคการสอนแบบ กิจกรรม

ดำเนินการทดลอง: ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ (ใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม) เป็น ระยะเวลา 4 สัปดาห์ (8 ชั่วโมง)

Post-test (ทดสอบหลังเรียน): นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฯ ชุดเดิม (หรือชุดคู่ขนาน) หลังสิ้นสุดการดำเนินการ สอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน: วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนก่อนและหลังเรียน

สถิติอนุมาน: เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Samples (t-test for Dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางและกราฟต่อไปนี้ (ข้อมูลสมมติเพื่อแสดงรูปแบบการรายงาน)

ตารางที่ 1 สรุปผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (N)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ก่อนเรียน (Pretest)	40	10.53	2.15
หลังเรียน (Posttest)	40	16.87	1.88

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	t	df	Sig. (2-tailed)	ผลการเปรียบเทียบ
ก่อนเรียน-หลังเรียน	14.50	29	.000	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล:

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 10.53 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.15
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 16.87 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.88
- การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน และเมื่อทดสอบค่า t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่าสมมติฐานการวิจัยได้รับการยอมรับ**

จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาจีน เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐาน หลังการใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ [ดร.ไพรินทร์ ศรีสินทร] และ [กัลยา วาณิชย์บัญชา] ที่พบว่า การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงช่วยให้การเรียนรู้ไวยากรณ์มีประสิทธิภาพ

เหตุผลที่ได้ผลลัพธ์เช่นนี้ อธิบายได้ดังนี้:

ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning): เทคนิคการสอนแบบกิจกรรมเปลี่ยนจากการเรียนรู้แบบรับฟังมาเป็นการลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนได้ใช้ไวยากรณ์ในการสร้างประโยคผ่านเกมและกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในกฎเกณฑ์อย่างลึกซึ้ง ไม่ใช่แค่การท่องจำ ลดความเบื่อหน่ายและความเครียด: การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สนุกสนาน (เช่น การแข่งขันต่อประโยค) ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาไวยากรณ์ ลดความรู้สึกว่าวิชานี้ยากและน่าเบื่อ ส่งผลให้มีแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

การแก้ไขข้อผิดพลาดทันที: ในระหว่างกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยสามารถสังเกตและแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของนักเรียนได้ทันที ทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ที่รวดเร็วและนำไปสู่การปรับปรุงความเข้าใจได้ทันเวลา

การทำงานร่วมกัน: กิจกรรมการเรียนรู้ส่วนใหญ่ออกแบบให้ทำเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้และช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดไวยากรณ์ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกัน

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า เทคนิคการสอนแบบกิจกรรม (Activity-Based Learning) มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาจีน เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติครูผู้สอนวิชาภาษาจีนไวยากรณ์ ควรประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนแบบกิจกรรมและเกมไวยากรณ์ในการสอนหัวข้อไวยากรณ์อื่น ๆ ที่นักเรียนมักประสบปัญหา ควรออกแบบกิจกรรม ให้ความท้าทายและหลากหลายมากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ในการประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ในสถานการณ์การสื่อสารจริง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยเชิงทดลอง โดยเพิ่ม กลุ่มควบคุม (Control Group) ที่สอนด้วยวิธีปกติ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเทคนิคการสอนแบบกิจกรรมกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิมได้อย่างชัดเจน ควรวิจัยพัฒนาเครื่องมือวัดทักษะไวยากรณ์ในรูปแบบที่เน้น การสื่อสาร (Communicative Approach) มากขึ้น เช่น การให้เขียนประโยคหรือบทสนทนาสั้น ๆ เพื่อวัดความสามารถในการประยุกต์ใช้ไวยากรณ์

ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อทักษะไวยากรณ์ เช่น ความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา (Self-efficacy) หรือทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

บรรณานุกรม

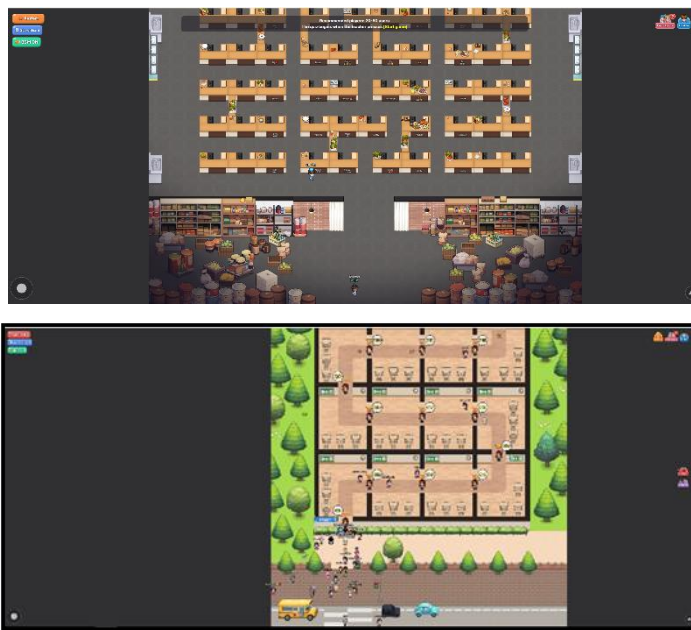
[ดร.ไพรินทร์ ศรีสินทร]. (2559). การบูรณาการกิจกรรมในวิชาไวยากรณ์จีน: กรณีศึกษาการใช้เกมประกอบการสอน. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้, ปีที่ 2 ฉบับที่ 1, 65-79.

กัลยา วาณิชยปัญญา. (2560). การวิเคราะห์สถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

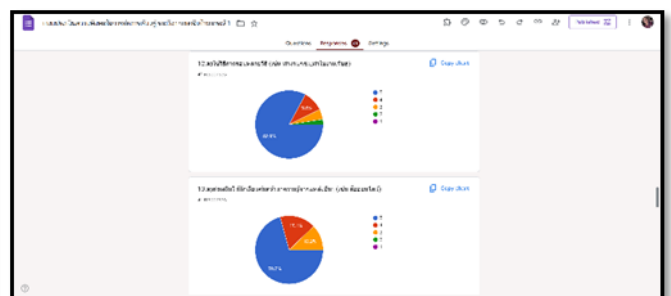
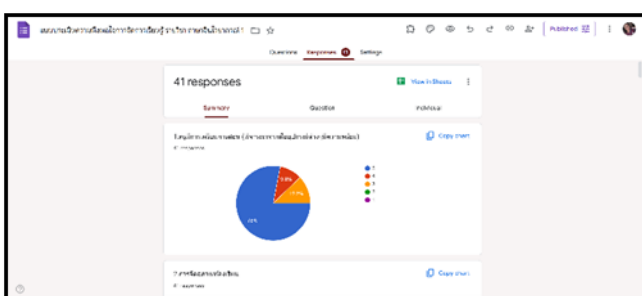
ภาคผนวก

สื่อประกอบการเรียนรู้เรื่อง อาหาร รายวิชาภาษาจีนไวยากรณ์ 1 (จ 30213) ด้วยแพลตฟอร์ม CANVA AI

ใช้สื่อเทคโนโลยีที่สร้างด้วยแพลตฟอร์ม Zep Quiz และโปรแกรมต่าง ๆ ในการทดสอบความรู้

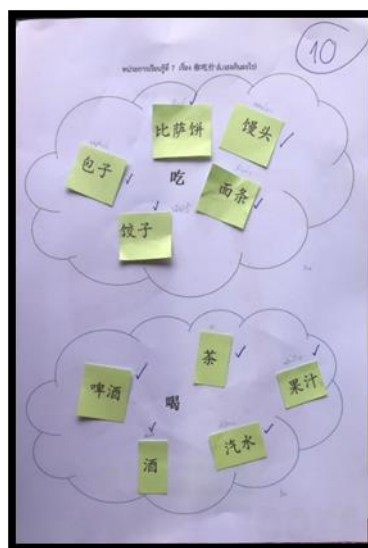
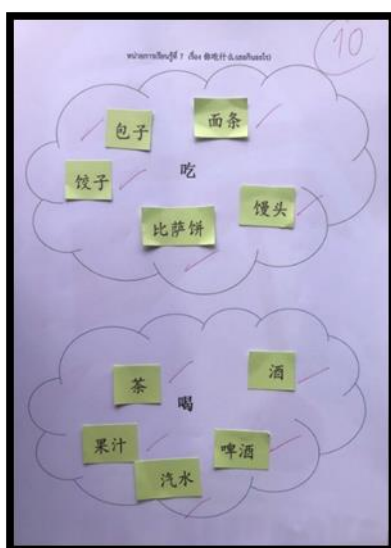

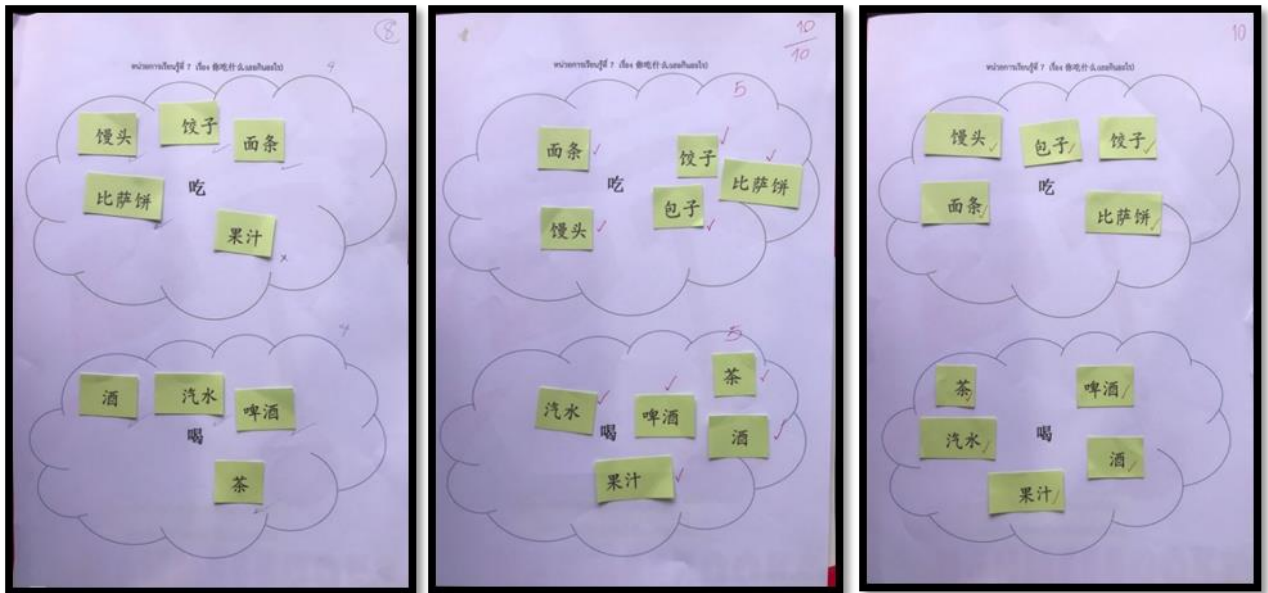
ใช้แพลตฟอร์ม Google Forms ในการประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาจีนไวยากรณ์ 1

4. รูปภาพการจัดการจัดการการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรม (Activity-Based Learning) เรื่อง อาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

5. ชิ้นงานที่ได้จากการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรม (Activity-Based Learning) เรื่อง อาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชิ้นงานกลุ่ม เรื่องการใช้ 吃 กับ 喝

ชิ้นงานนักเรียนที่สร้างด้วย Canva เรื่องการใช้ 调料 เครื่องปรุง